

Misjon og kultur

Et misjonsjubileum er en velkommen anledning til tilbakeskuende selvgodhet og selvros. Man skriver misjonens historie, gjenforteller gamle beretninger og trekker frem nytt stoff. Et dobbeltjubileum skulle gi ekstra muligheter.

Det er derfor gledelig at to nylig avviklede 150-årsjubileer – for Det Norske Misjonsselskap i 1992 og for Misjonshøgskolen/Misjonsskolen i 1993 – kombinerte feiring og festtaler med en viss porsjon av kritisk refleksjon over misjonens rolle i forhold til andre kulturer.

Bortsett fra David Bundys artikkel om pinsemisjonæren G. L. Pettersen stammer alle artiklene i dette nummer av *NOTM* fra et seminar om misjon og kultur som ble arrangert i forbindelse med jubileene. Med god grunn understreker innleggene misjonens positive rolle som kulturbevarer og kulturskaper – her kunne kanskje seminaret ha hatt større pretensjoner med hensyn til bredde og dybde i påvisningen av misjonens kulturarbeid. For i historisk perspektiv har kristen misjon mye å vise til, ikke minst sett i forhold til andre utslag av vestlige holdninger til ikke-vestlige kulturer.

Seminaret viser også en vilje til å stille kritiske spørsmål til misjonens rolle og til å konkretisere de negative utslagene av misjonens virksomhet i andre kulturer. Det at de forekommer i et jubileumsseminar er ikke minst lovende. Det signaliserer kanskje en vilje til desto mer kritisk refleksjon når festrusen er over og en del av glansen blekner. Det vil utvilsomt ha betydning for misjonens kulturarbeid i årene som kommer.

Notto R. Thelle